

Vestfronten
1918

Vestfronten 1918

frit efter ERNST JOHANNSENS Roman:
»Vier von der Infanterie-Westfront 1918«

Et hjerteskrærende Skrig fra
en krigshærgede Nation. ~
En flammende Protest i den
store lidende Menneskeheds
Navn mod det Helvede af
umenneskelige Rædsler
og Elendighed,
som hedder:
KRIG

Officin:
Nero-Film, Berlin.

Eneret:
Frede Skaarup Film

Hovedpersonerne:

Bayrerens..... Fritz Kampers
Karl..... Gustav Diessl
Studenten..... Hans Joachim Moebis
Løjtnanten..... Claus Clausen
Jacqueline, en fransk Bondepige Jackie Monnier
Karls Hustru..... Hanna Hoessrich
Hans Moder..... Else Heller

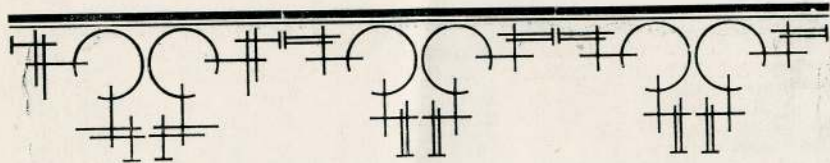
Iscenesat af
G. W. PABST

Dansk Bearbejdelse:
CARL GANDRUP

Lydfremstillingen
TOBIS

Vestfronten 1918.

Det er i 1918 ~ Verdenskrigens sidste Aar, ~ paa Fronten i Nordfrankrig. Forpint og udmattede af fire Krigsaars forfærdelige Lidelser og Savn, men med Opbud af overmenneskelige Kræfter kæmper de tyske Tropper stadig for at holde deres Stillinger. Fra den overmægtige Fjendes Side kommer stedse nye Tropper ind paa Slagfeltet, mens de Tyskes sidste Reserver forlængst er sat ind paa Ildlinjen. I en fredelig Indkvartering hos en gammel nordfransk Bonde ligger de fire Infanterister: Bayreren, Karl, Studenten og Løjtnanten ~ i en Kamppause bag Ildlinjen.

Jacqueline er en sød, ung Pige, den gamle Bondes Datter og en elskelig og gæstfri lille Kvarterværtinde for de fjendtlige Soldater, hvis Sprog hun jo ikke fatter; men Godheden har over den ganske Verden sit eget

letfattelige Tungemaal. Hun er som en Søster for disse fremmede krudtsodede Krigskarle, der hver for sig taber sit Hjerte til hende. Bayreren er en brav, men plump og ukultiveret Fyr, Karl en jævn, borgelig, men dannet og højmodig Natur, en uforfærdet Soldat, Studenten en frisk og livsglad ung Mand, der lige har maattet afbryde sin Universitetslæsning, da Krigen med sin Jernkno bankede paa hans Dør. Han har hidtil kun kendt Elskov af Navn, men den lille Jacqueline, som han jo med sine Sprogkundskaber klarer sig bedre

overfor end de andre, erobrer snart hans unge, svagt befæstede Hjerte uden anden Brug af Bomber og Granater end dem, hendes Smil og smukke Øjne for-
maar at beskyde ham med.

Pludselig skælver Jorden under den muntre Kvarter-
Idyl paa Gaarden. Det er Fjendens Granater. Det
halve af Landsbyen er revet op og forvandlet til Grus-
bjerge og Dynger af Murbrokker. Bombardementet
fortsættes fra Fjendens Ild-Front.

Nede i Kælderrummene, hvor man har søgt Tilflugt,
demonstrerer den menneskelige Natur sit ophøjet med-
fødte Letsind.

Soldaterne spiller Kort, Spilledjævelen griber dem;
i en Afkrog af Kælderen synker Studenten og Jac-
queline hen i den ømmeste Omfavnelse under Kys
og Kærtegn, Elskov er slaaet ud i lys Lue i deres
Hjertes. Krigen er glemt i alles Sind for en flygtig
Stund.

Men den skal snart bringe sig i Erindring paany.

De fire Infanterister maa paany i Skyttegravene,
hvor Trommeild, Gasangreb, Shrapnells, Granater, Fly-
vere, Flammekastere, Pansertanks og Maskingeværer
opfører en Orkestersymfoni, hvortil selve Hans Maje-
stæt Satan synes at være Kapelmester!

En Dag skydes en overdækket Skyttegrav sammen

over Hovederne paa Bayreren og Karl. Studenten ser
dem levende begravet for sine Øjne. Med overmennes-
kelig Kraftanspændelse graver han sammen med nogle
Kammerater løs med sin Feltspade for at befri de
halvkvalte Stakler. Endelig er et Lufthul frembragt;
ved Hjælp af en Iltflaske frelste de indespærrede sig
fra Kvælningsdøden.

Men til sin Rædsel opdager Løjtnanten nu, at det
er deres egne Landsmænds Artilleri, der ved en Fejl-
Observation, en Fejl-Indstilling beskyder de Skytte-
grave, hvori de befinder sig. Meldehunden ~ »den lille
Ordonnans« ~ maa jages afsted til Regimentstabschefen
med en Melding skjult inden i Halsbaandet, thi alle

Felt-Telefon-Ledninger viser sig at være overskudte. Men »den lille Ordonnans« kom aldrig frem med sin Melding. Den falder som en trofast Soldat med sin Depesche om Halsen, i sit Væddeløb med ~ Døden! Hvis ikke altsaa nu et halvt Regiment af deres egne Folk skal blive skudt i Stumper og Stykker, maa en Mand frivillig paatage sig dette Meldehverv til Regimentsstaben.

Studenten springer frem; han ved, det gælder en Livsrisiko paa 1000 mod 1! Men han vover det, og

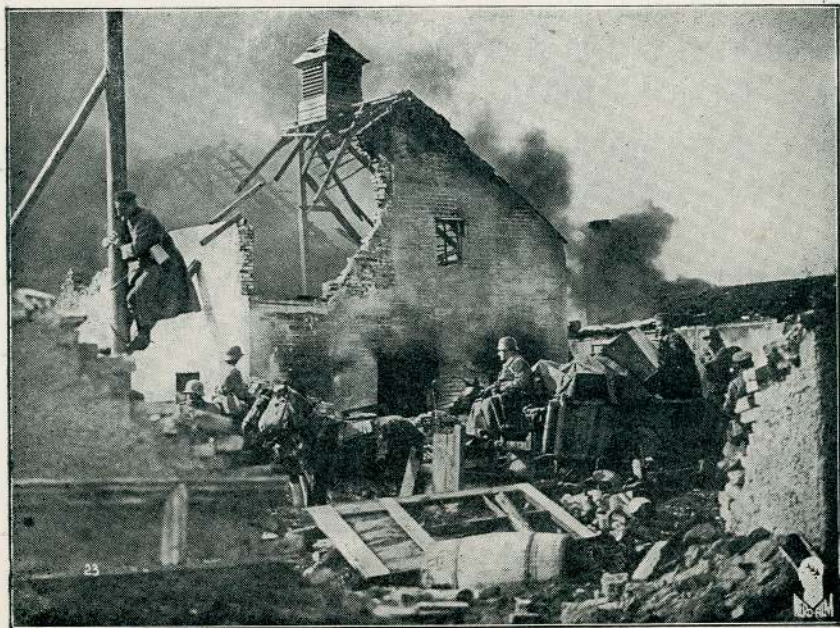
vi ser nu den livsglade, sorgløse unge Mand lege med sit Liv for at frelse sine Kammeraters, springe fra det ene Granathul til det andet, klippende sig gennem Pigtraadsspærringer, ~ men det lykkes, og han har frelst sit Kompagni og ~ sig selv.

Nu indtræder atter en Hvilepause, under hvilken Kanonernes Helvedesbrøl og Granaternes staalskarpe Hvin for en Stund tier.

Karl staar for Tur til Hjemlov. Fuld af glad og tillidsfuld Længsel efter sin kønne og trofaste lille Hustru og sin gamle bekymrede Moder iler han hjem til sine kære i den store By. Men han skal snart erfare, at ogsaa »den civile Krig« har sin dybe Tragedie, Sulten, der hærger Millioner af Hjem, og de Skæbnesaar, der skabes af Adskillelsen mellem Mand og Hustru, mens han er paa Fronten for at værne sit Land.

I sin Hustrus Soveværelse finder han en ung ~ halvpaaklædt ~ Mand, og hans Lykkelængsel førstener i dump Fortvivlelse og blod-

skudt Desperation. Han griber sit Gevær; men den fejge Pjalts tænderklaprende Rædsel og hans ellers saa milde og rene Hustrus angerfulde Øjne, gør ham det umuligt at trykke af.

Hans gamle Moder taler nu til hans Forstand og hans Hjerter om de unge Hustruer i det store Rige, der Aar efter Aar er overladte til Ensomhedens Lidelser: Angsten for den elskedes Liv derude paa Frontterne, Længselen og endelig ogsaa Ensomhedens Fristelser!

Og Karls Hustru betroer ham, at det var jo Slagterens Willi, der fristede hende. Han havde altid lidt Kød eller Skinke og Pølse med op til hende og til Karls gamle Moder. Hvis ikke han kom til dem, var de henviste til den graa og tørre Sult.

Dette lille nøgne Billede af den civile Befolknings Elendighed griber maaske Hjertet med en lige saa stor Forfærdelsens Magt som Synet af Soldaternes Rædsler paa Fronten . . . .

Karl gaar med sin knuste Lykkedrøm tilbage til den

store Valplads, hvor Menneskeslagteriet under hans Orlov uforstyrret har gaaet sin vante Gang. Det første, der møder ham, er Efterretningen om Studentens Død, og snart efter udaander han selv i Feltlazarettet i den lille, sønderskudte Landsbykirke sin tapre Sjæl paa Fædrelandets Alter.

En haardt saaret fjendtlig Soldat, der ligger ved Siden af ham, griber hans døde Haand og hvisker: »Nu er vi ikke Fjender mere, men Kammerater ~ Venner!«

FREDE SKAARUP FILM'S FILM-BIBLIOTEK

Gem denne lille Bog, og De vil for hver Sæson have et virkeligt Film-Bibliotek, der dels vil udgøre en nydelig lille Samling — og som dels vil minde Dem om de bedste Filmforestillinger, De har set.

Af vore sidste Udsendelser:

35. „Længslernes Nat“	59. „Andre Kvinders Mænd“
36. „10 Dage, der rystede Verden“	og „Dødsforagt“
37. „Jøden Izzy“	60. „Det bødes der for —“
38. „Hvorfor unge Piger gaar tilbage til Hjemmet“	61. „Elefanten Nuri“
39. Charlie Chaplin i „Carmen“/„Kongo“	62. „Kaviarprinsessen“
40. „Det brændende Hjerte“	63. „Kvinden paa Skillevejen“
41. „Hendes Ekscellence“	64. „Frugtbarhed“
42. „Tempo-Tempo“	65. „Fra Lørdag Nat til Mandag Morgen“
43. „Kampen om Matterhorn“	66. „I Lænker“
44. „Samba“	67. „Hjerter i Nærkamp“ og „Buffalo Bill“
45. „Umoral“	68. „Far og Søn“
46. „Greven af Monte Christo“ (1. Del)	69. „Mod Afgrunden“
47. „Greven af Monte Christo“ (2. Del)	70. „Krigsfangen“
48. „Det store Dæmningsbrud“	71. „Akrobaten“
49. „Spejderdrengen“	72. „Frøken Else“
50. „Hendes Majestæts Løjtnant“	73. „Naar Ungdommen vaagner“
51. „Susi bliver voksen“	74. „Jo — jo, Nanette“
52. „Fredløs“	75. „Jeg lever for Dig“
53. „Fyrstenætter“	76. „Narkose“
54. „Baskervilles Hund“	77. „Vaarbrud“
55. „Blodhundene“	78. „Smil gennem Taarer“
56. „Komtessen paa Eventyr“	79. „Verdenskrigens Hajer“
57. „Lady Rockefeller“	80. „Øjne bag Gitret“
58. „Donau-Valsen“	81. „Brydningstid“
	82. „Yoshivara“
	83. „Frøken Vildkat“
	84. „Chaplin-Revyen“
	85. „Vestfronten 1918“
	86. „Hopla! Vi flvver!“
	87. „Storgaardens Saga“

Manglende Numre

vil kunne faas ved Indsendelse af 25 Øre i Frimærker til
FREDE SKAARUP FILM, Jernbanegade 9, København V.

